

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۳۱ مارچ ۲۰۱۶

کهکشان

چه قدر دور هستی؛ ای کهکشانِ خوشه بار حقیقت!
من در باطن غمگینم خرمن هزار امید خشکیده را دفن کرده ام. هرگاه از مدار اعتدال
الماس نگینهای درخشان اقبال را برچینی و آذین جبین سرنوشت ساز، آئینه بندان هستیم
نمادِ قوت و پیروزی خواهد بود؛ بر دُرْخیم روزگار.
دست برافشان که دستان زمانه دیگر زمینگیرم نخواهد نمود.
آه! چه دلگداز است، که عشق در رگهایم به طغیان می آید و خاموشی در لبهایم مُهر
می زند. دیگر از این انکار خسته و دلگیرم.
این بار ساغر به ساغرِ اقرار می زنم و شاخه های سکوت را در کوچه های شهر
می شکم، که من جنونزده طبیعت آفتابی قلب تو هستم!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)